

•FASHIONHR•

STYLE COMMUNITY

•FASHIONHR•

STYLE COMMUNITY

TINA LONČAR

Intervju: Marija Knezić

'Moj umjetnički stil je stil priručnika za vešmašinu'

Završila je Akademiju likovnih umjetnosti u Zagrebu, a u glavnome gradu trenutno živi, radi i stvara baveći se ilustracijom, grafičkim dizajnom, te jednom riječju-kreativom 24/7. Njezin je umjetnički rad nekako posebno šarmantan.

Duhovito i nevino provokativan. U šarenilu boja njezine se ilustracije doimaju razigrano, poput isječka iz djeće igre, s koloritom žvakačih guma i balona od sapunice, no istovremeno su presvučene pomalo „zločestim“ *kinky* štihom odraslog uma što beskompromisno mami osmijeh na lice. Htjeli to priznati ili ne.

Mariju Knezić odmila zovu Marichoo, a simpatični nadimak nastao je kao spoj njezinog i imena omiljenog joj crtanog lika- Pikachu. Marija voli sve što vole stari: jazz, crno-bijele filmove, kućna druženja sa starim, dobrim prijateljima i topla sjedala u tramvajima. U maniri omiljenog cinika Woodya Allena, ona za sebe voli reći kako razmišlja previše, uživa u razgovorima o umjetnosti, obožava filozofiju i često baca citate kao iz rukava. Bez obzira činilo se to nekome prepotentno ili ne. Trenutno sanjari o Južnoj Koreji. Obožava cimet i zvuk škara dok režu kosu. Voli supermarketete, a ne voli muzeje. Posve neobično za jednu umjetnicu, rekli bismo. No, Marija Knezić je ionako sve samo ne obična.

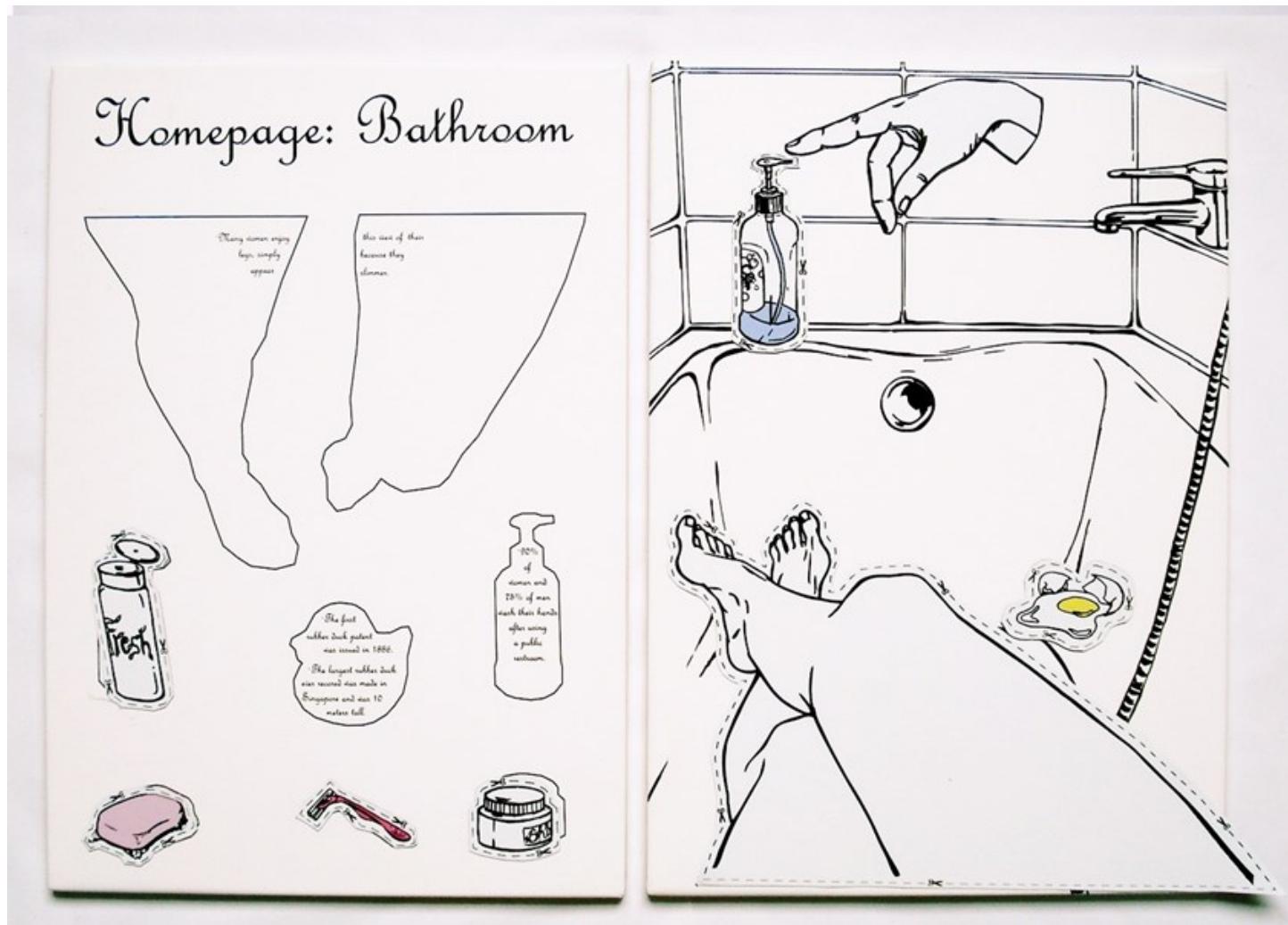
Baviš se ilustracijom i grafičkim dizajnom, kada se kod tebe rodila želja za takvim tipom kreativnog izražavanja? Jesi li već kao klinka znala da ćeš ići baš u tom smjeru ili je to bilo rezultat odluke koja je uslijedila kad si prerasla one „djeće“ snove?

Kao klinka obožavala sam crtati i općenito se kreativno izražavati, i to mi je bila najprirodnija, svakodnevna stvar... Kreativno stvaranje je, dakle, oduvijek bio esencijalan dio mene te je upis na likovnu akademiju, a zatim

bavljenje grafičkim dizajnom i ilustracijom, bio prirodan razvoj stvari. Drugačije, jednostavno, nije niti moglo.

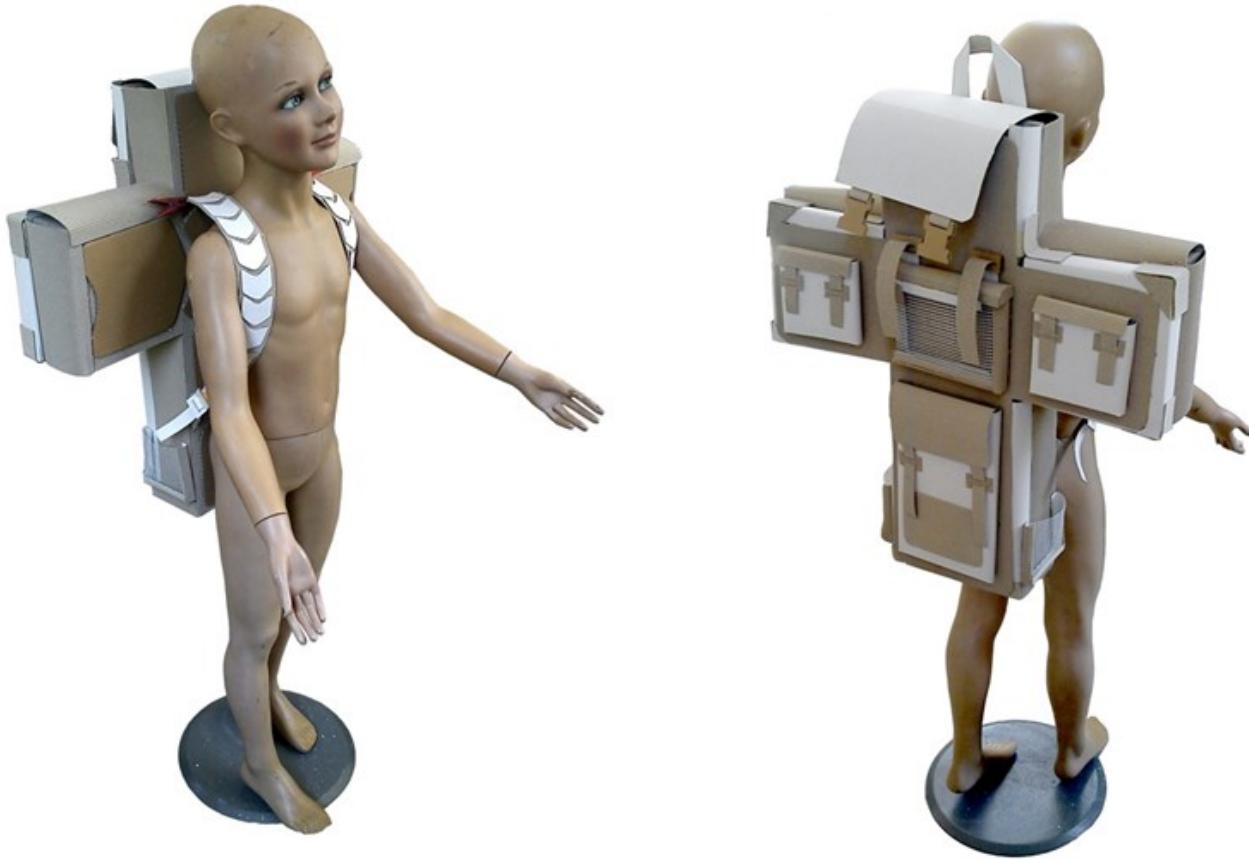
Gledajući tvoje radove čini mi se kako posebno naginješ na stranu nadrealizma. Kako bi ti sama definirala svoj stil i možeš li ga definirati uopće?

Hmm... kada bih morala definirati svoj stil (za što mislim da zapravo nema potrebe), definirala bih ga kao stil priručnika za vešmašinu, primjerice. Malo se šalim ali nije daleko od istine. Zaista volim čistoću, strogoću i preciznost tehničkih crteža koji se nalaze u priručnicima. Rastavljeni dijelovi prikazani u nekoj perspektivi ili kako samo lebde u zraku, numerirani i opisani... Ja u tome vidim neku ljepotu i poetičnost, neki nadrealizam.

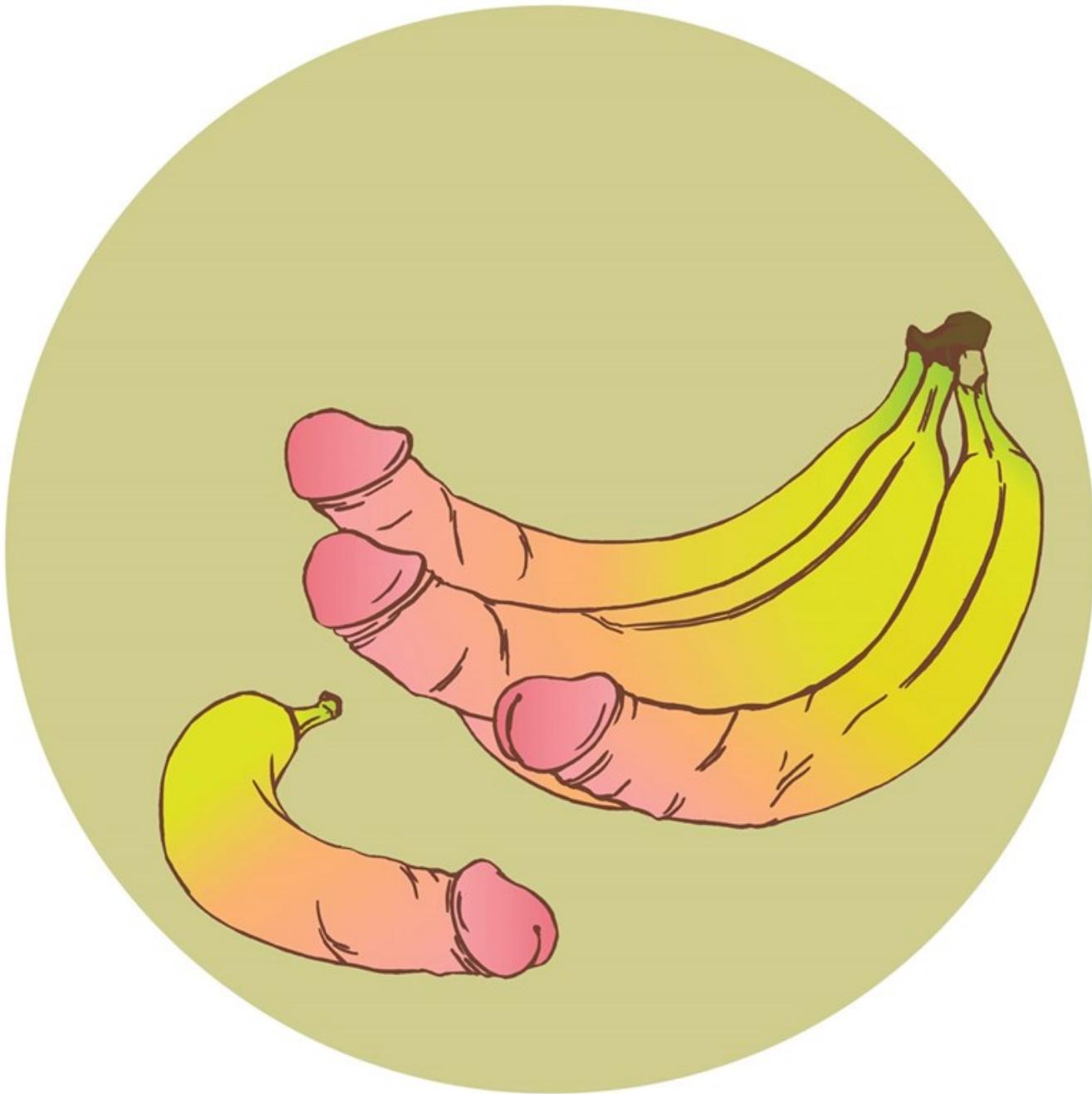
Od projekta „Backpack for Croats“, preko „Swiss Knife...“ pa sve do simpatičnih magneta „Play&Go“ tvoj rad na neki poseban šaljivi način provocira i kritizira konzervativnost zajednice, površnost društva ili jednostavno ubacuje motive koji su još tabu poput prikaza recimo muškog spolnog organa ili vibratora. Smatraš li da suvremena umjetnost mora biti tako „otvorena“ i propitivački nastrojena, a ne samo estetski lijepa i ništa više?

Da, to se pitanje stalno provlači i na njega nemam neki jednoznačan odgovor. Primjerice obožavam Jeffa Koonsa i njegove skulpture koje izgledaju poput ogromnih napuhanih balona. Obožavam ih iz potpuno estetskih razloga; veliki su, sjajni, obojani, izgledaju poput pravih balona- kako ih ne voljeti? Također volim i Ai Wei Wei-a, kineskog umjetnika koji svojim radom i djelovanjem zadire u probleme suvremenog kineskog društva i briše granice između umjetnosti i političkog aktivizma. Ne mislim, dakle da suvremena umjetnost mora biti ili jedno ili drugo; Jeff Koons kojeg sam spomenula kao umjetnika, čija mi se djela estetski sviđaju, nije površan i isto tako izaziva reakciju, provocira i propitkuje. A djela Ai Wei Wei-a također imaju i estetsku kvalitetu.

Pretpostavljam da većinu inspiracije crpiš iz vlastite društvene realnosti. Možeš li dokučiti otkud proizlazi taj tvoj poriv za provokacijom? Što želiš poručiti, kakvu reakciju izazvati...?

Da, svakodnevica i njene banalnosti moj su najveći izvor inspiracije. Nešto što se na prvi pogled čini tako dosadno, normalno i rutinski- kad se pogleda iz druge perspektive- kako to primjerice rade Monty Phytonovci- ispada potpuno nadrealno, bizarno i besmisleno. Moja prvotna ideja nikad nije provocirati. Provocirati je lako. Umjesto toga, promatram stvari u sebi i oko sebe i trudim se, kao što rekoh, raditi to iz druge perspektive, ili pak uzeti neke floskule, uzrečice poput "svatko nosi svoj križ" i pokušati to "prevesti na likovni jezik"... Tako su primjerice nastali radovi "Švicarski nožić za žene ili ženski pribor za preživljavanje" i "Ruksak za Hrvate i sve koji se tako osjećaju".

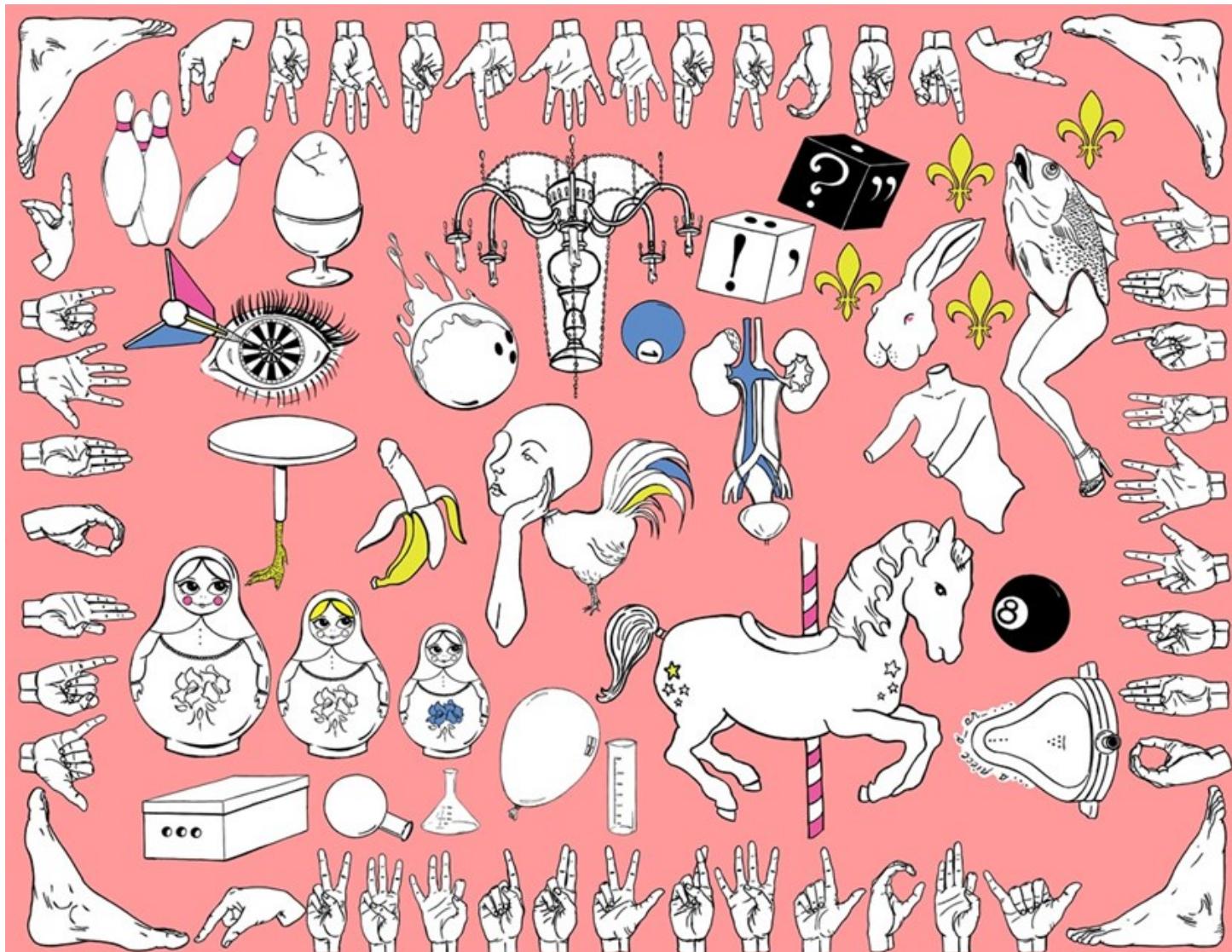
Projektom „Slap&Stick“ učinila si svoje ilustracije istovremeno i produkt dizajnom i umjetnošću, koja je bila ideja iza toga i imaš li namjeru u budućnosti raditi nešto slično?

U puno mojih radova, upravo publika ima bitnu ulogu- dozvoljavam im da diraju rad, da premještaju elemente, rade nove i uvijek promjenjive kompozicije. Oni su zapravo ti koji čine rad. Projektom "Slap&Stick" to je pomaknuto još korak dalje jer je publici omogućeno da si povoljno "kupe umjetnost" i slože ju doma na frižideru. Htjela sam se malo poigrati s tom stigmom umjetnosti kao nedostupne građanskom sloju, idejom da umjetnost bude na nečijem frižideru poput kičastih magneta s putovanja te, na kraju krajeva, i sa stavom profesora na akademiji koji mladim studentima govore da budi vjerni idealu umjetnosti i da se ne prodaju. E pa, ja sam se željela prodati. Trenutno nemam namjeru raditi nešto slično u budućnosti, jer to iziskuje puno truda, vremena i birokracije- ipak smo u Hrvatskoj. Ali, ako se ukaže neka prilika za neki sličan projekt u suradnji sa nekim timom, studijem, tvrtkom koji bi preuzeли teret birokracije, materijala, proizvodnje- naravno, zašto ne?!

Na čemu trenutačno radiš i što okupira Marijino vrijeme i kreativnu energiju? Što možemo sljedeće od tebe očekivati?

Trenutno je Marichoo uzorni, pošteni hrvatski radnik, ponos i dika roditelja, čuđenje u selu- zar netko tko je završio akademiju likovnih umjetnosti može naći posao?! Da, dobila sam posao kao dizajner u jednoj marketinškoj agenciji. Osim dizajna tamo i ilustriram, pomalo radim copywriting te osmišljavam i koncepte za reklame , što mi je sve jako uzbudljivo pa se ni ne osjećam kao da "radim". No, ipak ne mislim zapostaviti Marichoo ilustratoricu jer u tome istinski uživam. Trenutno radim ilustracije za naslovnice meni omiljenih knjiga- to radim za sebe, iz gušta. Što je sljedeće? Nemam pojma! Ali sigurno nešto dobro... zato stay tuned.

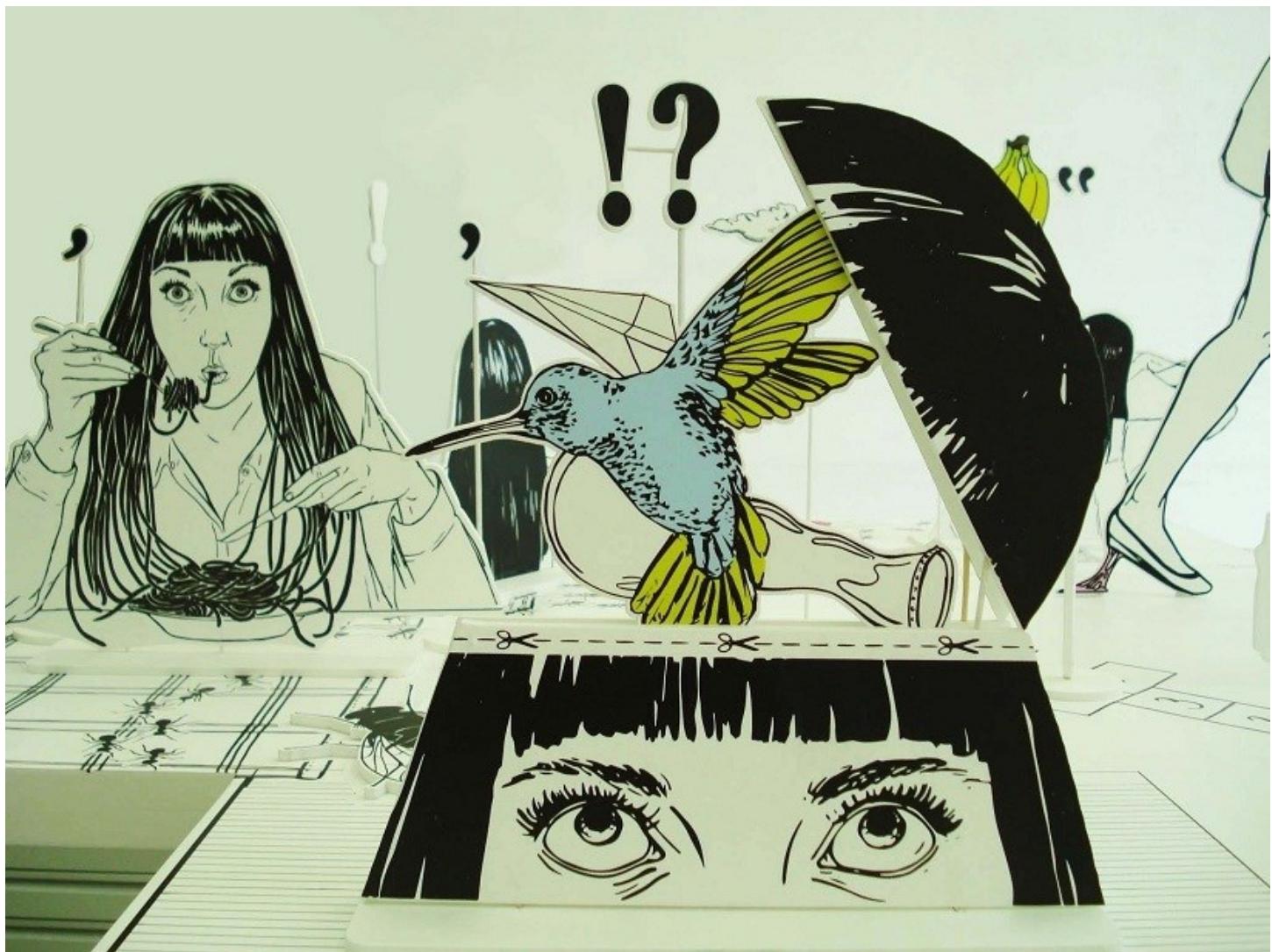

**IT WAS
GREAT**

photos: marichoo.com

Tina Lončar
FOLLOW US

Objavljeno: 18.11.2014. u 09:42

IZ RUBRIKE

Razgovarali smo sa Stašom Doblanović Randall ususret prvoj reviji na Bipa FASHION.HR-u

Branka Donassy i priča o istinskoj avangardi

Ivica Klarić: velikih 15 godina majstora muške klasike preuzmi pozadinsku slikug

e
p

Zagreb fura kul film: 'Sjećanja jedne gejše'

- k
- j
- f

NEWSLETTER

E-mail m |

O NAMA IMPRESSUM MARKETING UVJETI KORIŠTENJA

p p